

Apunts de llengua

(publicat a *L'Heura digital* 19, 23 de juny de 2010)

Possessius, sí, però no en fem un gra massa

Si ens hi fixem, cada vegada fem servir més els possessius, sovint per influència del castellà o de l'anglès. Heu sentit mai expressions com *de la meva part* o *és el teu problema*? Voleu saber com caldria dir-les genuïnament en català? Doncs continueu llegint aquest article!

✓ Com a norma general, hem de prescindir dels possessius quan la relació que expressen és evident pel context:

**Va ficar la seva mà a la bossa* → *Va ficar la mà a la bossa.*

**Reculli la seva targeta* → *Reculli la targeta.*

**La carn està al seu punt* → *La carn està al punt.*

Naturalment, farem servir el possessiu quan faci falta pel context o pel que vulguem expressar:

El nostre restaurant ha rebut dues estrelles Michelin [Aquí el possessiu *nostre* ens indica a) que es vol deixar palesa la relació de propietat vers el restaurant i b) que la persona que parla no es considera l'única posseïdora del restaurant.]

✓ Sempre que sigui possible, substituïrem el possessiu pel pronom feble **en** o per algun altre pronom feble:

**No podem obviar el seu compliment* [per exemple, *del reglament*] → *No podem obviar-ne el compliment.*

**Us adjunto el document per a la seva avaluació* → *Us adjunto el document perquè en feu l'avaluació* o *perquè l'avalueu.*

**Han robat la seva bossa* → *Li han robat la bossa.*

**La Comissió ha rebutjat la seva dissolució* → *La Comissió ha rebutjat dissoldre's.*

✓ Cal evitar les traduccions literals en què el possessiu va davant del substantiu i que s'allunyen de la genuïtat del català. Fixem-nos-hi:

*Anirem **a la nostra casa** [calc del castellà] → Anirem **a casa nostra**.

*Això no és **el meu problema** [calc de l'anglès] → Això no és **problema meu**.

✓ En aquest sentit, no hem de fer servir la construcció calcada del castellà del tipus *de la meva part* (preposició + article + possessiu + substantiu) sinó que haurem d'utilitzar aquesta altra en la qual el possessiu va darrere: *de part meva* (preposició + substantiu + possessiu, sense article). Algunes d'aquestes construccions, dites correctament, són les següents: *a càrrec meu* (o *a càrrec seu* o *de vostè*, etc.), *a parer meu*, *de part meva*, *en benefici meu*, *en honor meu* i *en poder meu*. Vegem-ne uns quants exemples:

El total de la factura anirà **al teu càrrec* → *El total de la factura anirà **a càrrec teu***.

Saluda'l **de la meva part* → *Saluda'l **de part meva***.

Només heu fet aquestes gestions **en el vostre benefici* → *Només heu fet aquestes gestions **en benefici vostre***.

✓ L'adjectiu *propi* sempre ens fa anar de corcoll. Vegem en quin cas és correcte i en quin altre és incorrecte:

- És correcte quan emfatitza el valor de **possessió**:

*M'ha traït **el meu propi** fill*

*Cal aprendre dels **propis** errors.*

- És incorrecte quan emfatitza el valor d'**identitat**:

El **propi president va anar a la presó* → *El **mateix** president (o el president **mateix**) va anar a la presó.*

La **pròpia directora va marxar abans d'hora* → *La **mateixa** directora (o la directora **mateixa**) va marxar abans d'hora.*

Fins aquí l'article d'aquest mes! Siguem conscients de l'abús que sovint fem dels possessius i tinguem clares les alternatives possibles. Ja se sap, expressar la possessió està bé però és important no fer-ne un gra massa!